

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์จำแนกปัจจัยระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 408 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. จำนวน 204 โรงเรียน และกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. จำนวน 204 โรงเรียน โดยนำมาศึกษาทั้งหมด ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย เพื่อให้ทางสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดได้ออกหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และโรงเรียนตามลำดับ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแล้วให้โรงเรียนส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน

จากการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. จำนวน 204 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 172 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.31 และจากกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. จำนวน 204 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 158 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.45

วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐาน คณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายสภาพของตัวแปรต้นต่างๆ และใช้ในการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยวิธีวิเคราะห์ตรง (Direct Method) ในการจำแนกโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. และโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ได้ผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกปัจจัยระหว่างโรงเรียนประถมที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. พบว่า ได้สมการในการจำแนกโรงเรียนประถมที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ประกอบด้วย 19 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งสิ้น 36 ตัวแปร เรียงลำดับจากค่าสัมประสิทธิ์ในการจำแนกจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ คือ รายได้ของครู การประเมินประสิทธิภาพการสอน ประสบการณ์ในการบริหาร เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของครู เพศครู ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ขนาดโรงเรียน จำนวนครั้งที่ได้รับการนิเทศการสอนเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ความสามารถในการสอน ทักษะคติต่อวิชาภาษาไทย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบมปภ. การสนับสนุนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของผู้บริหาร การรับรู้ความสามารถของตนเอง ชั่วญ และความพึงพอใจในการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอน จำนวนครั้งที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบมปภ. และความสามารถในด้านวิชาการ

ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทดังกล่าวร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 71.51 ($\omega^2 = .7151$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 73.17 ตัวแปรที่ให้น้ำหนักในการจำแนกสูงสุดมี 5 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ รายได้ของครู การประเมินประสิทธิภาพการสอน ประสบการณ์ในการบริหาร เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของครู และเพศครู ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น .513, .481, .422, .386, .302 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ของแต่ละกลุ่มพบว่า ตัวแปรที่มีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ประกอบด้วย รายได้ของครู การประเมินประสิทธิภาพการสอน ประสบการณ์ในการบริหาร เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของครู และเพศครู ส่วนตัวแปรที่มีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ไม่พบ เนื่องจากค่าน้ำหนักของตัวแปรที่มีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. นั้นมีค่าน้ำหนักของตัวแปรไม่ถึง 0.3

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. พบว่า กลุ่มตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา 36 ตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย ขนาดโรงเรียน เขตที่ตั้งโรงเรียน งบประมาณ ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพศผู้บริหาร อายุผู้บริหาร วุฒิการศึกษาของผู้บริหาร ประสบการณ์ในการบริหาร บุคลิกภาพของผู้บริหาร สมรรถภาพของผู้บริหาร ความเป็นผู้นำทางวิชาการ ความสามารถในการนิเทศ การสนับสนุนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของผู้บริหาร เพศครู อายุครู วุฒิการศึกษาของครู รายได้ของครู ภาระงาน ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. จำนวนครั้งที่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบมปภ. จำนวนครั้งที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอน บุคลิกภาพของครู ทักษะคิดต่อวิชาชีพ ทักษะคิดต่อนักเรียน ทักษะคิดต่อวิชาภาษาไทย เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของครู ชั่วญและความพึงพอใจในการทำงาน ความสามารถในการสอน ความสามารถในด้านวิชาการ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สามารถร่วมกันจำแนกโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ได้ประมาณร้อยละ 71.51 ($\omega^2 = .7151$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 73.17 โดยมีตัวแปรสำคัญ 5 ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่ รายได้ของครู การประเมินประสิทธิภาพการสอน ประสบการณ์ในการบริหาร เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ.ของครู และเพศครู ถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. หรือไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยตามลำดับความสำคัญ คือ ปัจจัยด้านของครู และปัจจัยสภาพโรงเรียน และผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าปัจจัยสภาพโรงเรียน และผู้บริหาร และปัจจัยด้านครูน่าจะจำแนกระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ได้

จะเห็นได้ว่าการประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ตัวแปรสำคัญที่มีลักษณะเด่นของโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. พอลจะอธิบายตามลำดับ ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักเด่นในสมการจำแนกจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

โรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ

1. จากผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนก ที่ปรากฏว่า รายได้ของครู มีอำนาจในการจำแนกสูงสุด (ค่าสัมประสิทธิ์ = .513) และเป็นลักษณะเด่นของโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ซึ่งข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่า รายได้ของครู เป็นตัวแปรสำคัญที่มีส่วนทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. มากกว่าตัวแปรอื่นๆ ที่ศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เป็นกระบวนการพัฒนาภาษาที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน ต่อเนื่อง เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้น จำเป็นต้องใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเพื่อให้ครูสามารถผลิตสื่อการเรียนการสอน หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ แต่จากรายงานการประเมินโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) พบว่า ขาดงบประมาณสนับสนุน เพื่อให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอน ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. การขาดงบประมาณสนับสนุนมีผลให้งบประมาณที่โรงเรียนได้รับจัดสรรไม่เพียงพอ ส่งผลให้ครูต้องใช้งบส่วนตัวในการผลิตสื่อการเรียนการสอน หากครูมีรายได้มากสามารถแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาซื้อวัสดุอุปกรณ์ทำสื่อได้โดยไม่กระทบต่อการดำรงชีพ ในทางตรงกันข้ามหากครูมีรายได้น้อย ก็ไม่สามารถแบ่งรายได้มาซื้อวัสดุอุปกรณ์ทำสื่อได้ อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจของครูที่มีรายได้น้อยที่ไม่สามารถดำเนินการได้ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มีผลทำให้สถานภาพของครูตกต่ำลง ครูส่วนใหญ่โดยเฉพาะครูในชนบทต้องดิ้นรนหารายได้พิเศษเพิ่ม เพื่อการดำรงชีพตามสถานภาพของครู ซึ่งสภาพเช่นนี้มีผลทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของครูลดลง ถ้าหากครูมีรายได้ดีก็จะทำให้ครูหมดความกังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ และเป็นการช่วยเสริมสร้างกำลังใจให้ครูพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามครูที่มีรายได้น้อย ทำให้ครูไม่ตั้งใจทำงาน ต้องประกอบอาชีพเสริม นอกจากนี้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช (2539) กล่าวว่า ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนของครู จะมีการละเลยเนื้อหา และมีความสูญเปล่าของเวลาเกิดขึ้น โดยเวลาที่สูญเปล่าเหล่านี้จะแฝงอยู่ในพฤติกรรมการสอนของครู เช่น ครูผู้สอนงานของตนเองที่ไม่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไปทำในระหว่างชั่วโมงสอนโดยมอบกิจกรรมให้นักเรียนทำเพื่อไม่ให้รบกวนการทำงานของครู ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ครูผู้สอนขาดขวัญ และกำลังใจ มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และปัญหาส่วนตัวอื่นๆ จึงไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพที่มีอยู่

ผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับรายงานการประเมินโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) ที่พบว่า ภูมิหลังของครู

โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในสอนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. สุพรรณ ชัยอุปคำ (2536) พบว่า ฐานะเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสอนภาษาไทยของ ครูดีเด่น อุบล ภัศระ (2535) พบว่า รายได้ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อของพฤติกรรมการทำงานของครู และประสิทธิ์ แก้วสมศรี (2533) พบว่า ครู และผู้บริหารมีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัย หรือตัวพหุภพกรณ์ที่สำคัญในการทำนายนพฤติกรรมการทำงานของครูตัวหนึ่ง คือ ปัจจัยสุขศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย รายได้ นโยบายการบริหาร ความมั่นคงในการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2. การประเมินประสิทธิภาพการสอน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของโรงเรียน ประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. แสดงให้เห็นว่า ครูโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนมากกว่าครูโรงเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เนื่องจากการสอนภาษาไทยแบบมปภ. นอกจากจะเป็นกระบวนการพัฒนาภาษาที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน ต่อเนื่อง เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางแล้วยังเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง ชยัน และเตรียมการสอนตลอดเวลา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) ดังนั้นครูที่สอนจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครูจะต้องทำการประเมินประสิทธิภาพการสอนของตน นอกจากนี้การสอนภาษาไทยแบบมปภ. เป็นวิธีสอนแบบใหม่ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีนโยบายให้โรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนในสังกัดใช้วิธีสอนแบบนี้เมื่อปีการศึกษา 2540 ครูส่วนใหญ่จึงไม่คุ้นเคยกับวิธีสอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องประเมินประสิทธิภาพการสอนของตน ทั้งนี้เพราะผลการประเมินประสิทธิภาพการสอนจะให้สารสนเทศที่จะช่วยให้ครูได้รู้ถึงข้อดี และข้อบกพร่องในการสอนของตน เพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาพัฒนาปรับปรุงการสอน ทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Gage (1984) และ Gowin (1981) กล่าวว่า ผลของการประเมินประสิทธิภาพการสอน จะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาในการปรับปรุงการเรียนการสอน ทำให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประสิทธิภาพในการบริหาร เป็นลักษณะเด่นของโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ หรืออาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. นั้น ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพในการบริหารมากกว่าโรงเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ที่ปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญในการบริหารงานในโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพในการบริหารมานานย่อมสามารถนำเอาประสบการณ์ที่

ผ่านมาประยุกต์ ปรับใช้ให้เข้ากับสภาพการณ์ และสามารถนำมาพัฒนางานต่างๆ รวมทั้งแก้ไขปัญหา และการให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานได้ถูกต้องเหมาะสม จากรายงานการประเมินโครงการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. มีดังนี้ ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ครูส่วนใหญ่สอนไม่ครบขั้นตอน ขาดงบประมาณ สนับสนุน การนิเทศทำได้ไม่ทั่วถึง และไม่ต่อเนื่อง และผู้ปกครองไม่ยอมรับวิธีการสอนภาษาไทย แบบมปภ. ถ้าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารมาก ก็สามารถนำความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ มาแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีต่างๆ เช่น ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแบบ มปภ. พาครูไปดูห้องเรียนตัวอย่างของการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ทางงบประมาณด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อนำมา ใช้ในการจัดการเรียนการสอน นิเทศครูผู้สอนภาษาไทยแบบมปภ. เป็นประจำ จัดประชุมชี้แจงให้ ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้การจัดการเรียน การสอนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบมปภ. บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ในทางตรงกันข้าม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยไม่สามารถนำเอาประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ประสบการณ์จะช่วยให้ผู้บริหารมีวุฒิภาวะในการบริหารงาน ช่วยให้สามารถตัดสินใจได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์ที่สอดคล้องกับวิสุทธิ ราชศรี (2533) พบว่า ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร โรงเรียนเป็นปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้บริหารปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาที่สัมพันธ์กับความสำเร็จ ของโรงเรียนในโครงการการศึกษาเพื่อสนับสนุนหมู่บ้านในเขตชนบทยากจน และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูง ผู้บริหาร โรงเรียนจะมีประสบการณ์การบริหารมากกว่าผู้บริหารในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต่ำ

4. เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของครู เป็นตัวแปรสำคัญอีกตัวแปรหนึ่งที่เป็น ลักษณะเด่นของโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ซึ่งแสดงว่า ครูโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมีเจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ดีกว่าครูในโรงเรียนที่ไม่ ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มี อิทธิพลต่อความรู้สึก ความคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรม (รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์, 2533) ซึ่งครูในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมีความเชื่อว่าการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เป็นวิธีสอนที่ดี มีขั้นตอนชัดเจน เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ มีทักษะ การทำงานกลุ่ม ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีนิสัยรักการอ่าน ครูจะมีพฤติกรรมแสดงออกไปในทางบวก กับวิธีสอนย่อมจะเอาใจใส่ ทุ่มเทให้กับวิธีสอนนี้อย่างเต็มที่ ทำให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในทางตรงกันข้ามหากครูมีเจตคติไม่ดีต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ทำให้ครูรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ ขาดความเอาใจใส่ในการสอนยังผลให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับรายงานการประเมินโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) พบว่า เจตคติต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. และ Roger (1957) พบว่า เจตคติที่มีต่อนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ต่อการนำนวัตกรรมไปปฏิบัติ

5. เพศครู เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ แสดงให้เห็นว่าครูในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ในขณะที่ครูโรงเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมปภ. นั้น ครูจะต้องจัดให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536) กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนภาษาไทยแบบมปภ. ว่าจะต้องเป็นผู้ชี้แนะ และให้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมแก่ผู้เรียนในบริบทภาษาต่างๆ และสุภัทรา ปิณฑะแพทย์ (2532) กล่าวว่า เพศหญิงมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำได้ดีกว่าเพศชาย ด้วยเหตุนี้ทำให้ครูในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ส่วนใหญ่จึงเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีสมร พุ่มสะอาด (2533) พบว่า ครูชายมีแนวโน้มมากกว่าครูหญิงที่ทำให้ครูประถมศึกษาามีคุณภาพต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิเคราะห์ พบว่า รายได้ของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่จำแนกปัจจัยระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ได้มากกว่าตัวแปรอื่นๆ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของรายได้ที่มีต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติการสอนของครู เนื่องจากหากครูมีรายได้สูงจะทำให้ครูหมดความกังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ นำไปสู่ความภูมิใจ ความพอใจ และความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่การงาน นอกจากนี้แล้วยังช่วยสร้างกำลังใจให้ครูในการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้น

ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจเรื่องรายได้ของครูเพื่อทำให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์

2. การประเมินประสิทธิภาพการสอน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนทำให้โรงเรียนประถมศึกษาประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ. เนื่องจากผลของการประเมินการสอนจะช่วยให้ครูทราบว่าตนเองทำหน้าที่ได้ครบถ้วน และเต็มความสามารถแล้วหรือยัง มีส่วนใดบกพร่องสมควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ จากความสำคัญของการประเมินประสิทธิภาพการสอนดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมให้ครูประเมินประสิทธิภาพการสอนของตนเป็นประจำ และต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพ และใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

3. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรหาวิธีต่างๆ ในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ของครู เนื่องจากเจตคติเป็นความรู้สึก หรือความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความรู้สึก หรือความคิดเห็นนั้นด้วยความพึงพอใจ หรือไม่พอใจก็ได้ ดังนั้นถ้าครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาไทยแบบมปภ. ทำให้ครูพร้อมที่จะสอนด้วยวิธีนี้อย่างตั้งใจ เอาใจใส่ และทุ่มเทให้การสอนอย่างเต็มที่ ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ กับโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติอีก เพื่อยืนยันกลุ่มตัวแปรในสมการจำแนก ระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการสอนภาษาไทยแบบมปภ.

2. ควรนำตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) เพื่อดูว่าตัวแปรใดที่เป็นองค์ประกอบด้านสภาพโรงเรียน องค์ประกอบด้านผู้บริหาร และองค์ประกอบด้านครู